

Na 4. ujezdu togo psichichoda.

Gnadny a smilny Bog! my he tebe zekujomu sa to swete dupejie, az ty nañ we tomzamem naþpetnarožit, buþchawit, huþbožnik, a k twojim žiſham a k derbnikam togo nimernego žyweja huzynik hy. Daj, aby my he neto sprytowali, lez my we tom swestku togo dupeja hysiczi stojmy, a lez pſteze żarzali hmy, zož my tebe, o Bog! we naſhom dupeju ilubili hmy, a lez togodla hysiczi te gluzne a sbožne złowieski hmy, kotařež we tom swetem dupeju hmy hordowali; gaž pak naſha wedobnoſcž a žyweje pſcheschiwo nañ ſnanitej, az my ten swestk naſhogo dupeja hmy kamali, ga daj nam twoju gnadu, aby jen pſches wernu pokutu wotnowili, a naſhom dupeju pſteze doſtejne chojzili, aby my we žyweju, ſcherpeju a hmerschi naſhogo swetego dupeja he troſchtowasch mogli, Jeſu Krista dla. Amen.

Až to swete dupejie, kotařegož tež my hmy želbne hor-dowali, třebne jo, také možomu my huſnasch ſ togo, dokulaž Jeſus ſwojim poſlam pſchikafal jo, az woni tych złowieſkow dupiſch deje. Pſcheto tak jo won pſched ſwojom gorej-stupeju do ſebja k nim gronił: „Biſcho tam, huzęjo ſchylnych tataňow a dupſcho jich we tom měniu togo Woſchza a togo ſhna a togo swetego Duchu. Taku pſchikafu pak ſebj Jeſus ſwojim poſlam ſawostawił, gabj to dupejie třebne ſebjlo.

Tu třebnoscž togo swetego dupeja možomu my tež ſ togo huſnasch, az wono jadna přednoscž naſcheje ſbožnoscži jo. Pſcheto tak žejo Jeſus (Jan. 3, 5) k Niko-